

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vojna sila francoska.

Kako slabo so naši oficijozni listi poučeni, pokazala sta nedavno „Fremdenblatt“ in „Presse“, trdeč s prav resnim obrazom, da se bode kot posledica potovanja našega cesarja v Berlin in nemškega cesarja v London, sklical na Dunaj kongres, na katerem bode Bismarck predlagal splošno razoroženje. Trebalo je samo nekoliko ur in vsa ta vest razkadila se je v prazen nič, ne da bi bila sploh kje vzbudila senzacijo, ker se „Fremdenblatt“ v obče resnim ne zmatra.

A na tem ni bilo dovolj. Ne samo, da je vest o evropskem razoroženju bila jedva brumna želja, začul se je hkratu baš nasproten glas, klic, da treba vojno silo še pomnožiti in zatorej stopiti z novimi zahtevami pred parlamente. „Kölnische Zeitung“, znana po svojih zvezah z nemškim ministerstvom vnanjih zadev, storila je v tem oziru prvi korak in začela rojake svoje opozarjati na novi francoski brambeni zakon, ki ima namen oborožiti in v orožji izvežbati ves narod.

Novi brambeni zakon francoski ni nikako posnemanje nemške sisteme, marveč zakon, ki ima nadkriljevati nemški brambeni zakon. Že doslej je Francoska, akoravno ima devet milijonov prebivalcev menj nego Nemčija, nabrala na leto jednoliko novincev, kakor Nemčija od 1887. l., stalna vojska bila je celo za 22.000 mož močnejša, nego nemška (489.900 po proračunu za 1889 proti 468.409.) V bodoče bode Francoska vsako leto 60.000 mož več nabrala k vojakom, torej jih toliko več izvežbala in odpuščala v reservo. Dasi se bode del novincev že v jednom letu odpuščal, bode vendar povprečna služba po najnižjem računu znašala 24½ meseca, malo menj, kakor nemška, ki traje 28 mesecev.

Francoska bode torej v kratkem imela znatno večje število izvežbanih vojakov, nego Nemčija. Francoska dejanski uživetvarja ideal splošnega oboroženja, takozvani „levée en masse“, ki se je ob revoluciji, improvizoval, ki ga je pokojni Gambeta v sili posnemal, pripravlja se sedaj po načrtu. Bodoči diktator ne bode več klical neizvežbanih tolpa, marveč izšolane vojake v doslej nepoznatem številu.

Bistveno pa je to, da je za te milijone vojakov že sedaj vse na nam nedosežen način priprav-

ljeno, da se sestavijo v batalijone, polke divizije, voje in armade, da dobe voditelje svoje in svoj štab. Francoska ima že sedaj, ker parlament z največjo pripravljenostjo dovoljuje vedno nove kredite, mnogo več kadrov na razpolaganje, tudi ima v mirovnem času več častnikov po poklici, ki bodo prevzeli vodstvo nove formacije. Številke govore:

Francoska ima že danes v svoji aktivni vojski 559 batalijonov (pehote in pešcev), Nemčija 513 batalijonov. Razven tega ima Francoska 144 kadrov za četrtne batalijone že sedaj v miru pripravljenih. Nemci imajo v miru 366 baterij, Francozi 480. Francoski topničarski polk ima 12 baterij, 8 štabnih častnikov in 26 stotnikov, nemški topničarski polk 11 baterij 5 štabnih častnikov in 12 stotnikov. Samo francoska konjica zaostaja za nemško glede števila eskadronov (427 proti 465), a sklenjeno je že, da se napravi osem novih konjiških polkov in potem bodo tudi te številke jednake.

Sicer je pa Francoska že sedaj pripravljena, da bi mogla, ko bi buknila vojna, z jednakoštevno konjico postaviti se na mejo; 36 polkov je stalno združenih v 6 konjiških divizij in z vsem tako preskrbljenih, da se v 24 urah morejo ukrcati na železnico. Nemci imajo doslej samo 3 konjiške divizije. Jednej je štab v Kraljevci (Königsberg), torej se v primeri s Francosko ne more jemati v poštev.

In tako našteva „Kölnische Zeitung“ zaporedoma razne prednosti, s katerimi se odlikuje francoska vojska od nemške, zlasti poudarja, kako izvrstno je skrbnjeno in vse pripravljeno za rezervne armade. Sploh pa je francoska vojska izborna tudi po svoji celotni uredbi. Vsi voji so popolnoma jednaki, v slučaju mobilizacije more ministerstvo izdati jednak ukaz za vse voje, za vse polke. Vsak polk popolni svoje štiri batalijonske kadre, za njim nastopijo rezervni in bramovski batalijoni, kakor v jednom okraji, tako v drugem. Vse je po jednotnem načrtu, vsi napredki tehnike se uporabljajo, na vse mogoče zahteve jemlje se ozir.

Ni treba posebno poudarjati, da ima članek v „Kölnische Zeitung“ pred vsem namen, pripravljati javno mnenje osobito pa poslance na nove zahteve, katere bode vojno ministerstvo predložilo zbornici, na nova bremena, ki se bodo naložila davkoplačevalcem, na drugi strani se pa ne more prezirati, da

je na vsem tem veliko resnice. Francoska je oborožena tako silno, da je že sama nevaren sovražnik Nemčiji. Zato tudi vidimo, kako krčevito se Bismarck poganja, da bi si pridobil še več zaveznikov in si tako osigural bogati plen, ki ga je pred skoro dvajsetimi leti odnesel domov, kateri pa narodom prouzročuje vedno neznosnejih stroškov in jih še bode, dokler se prične vojna, v kateri bodo nastopale nebrojne čete vojaštva, narod proti narodu.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 4. septembra.

Pri volitvi v Leopoldstadtu na Dunaji za **spodnjeavstrijski** deželni zbor utegne zmagati profesor Suess, to pa zaradi tega, ker protisemiti neso jedini in so postavili že dva kandidata, mehanika Schneiderja in hišnega posestnika Jurija Papsta. Poslednjega priporoča tudi „Vaterland“.

V **gališkem** deželnem zboru se bodo nekda stranke tako-le porazdelile: Klub desnice bode imel 63 članov pod vodstvom vit. Javorskega, centrum bode štel 24 članov pod vodstvom kneza Czartoryskega 24 članov, tako imenovana skupina kneza Sapieche 7, klub leve 23, rusinski klub 16 članov, 19 bode divjakov, mej njimi oba poljska ministra, bivši minister Ziemalkovski in 8 cerkvenih knezov.

Več častnikov se je prestavilo iz skupne vojske v **ogersko** konvedno vojsko, in sicer 1 major, 3 stotniki, 1 ritmajster, 28 nadporočnikov in 1 poročnik.

Vnanje države.

Položaj v **Srbiji** se le počasi boljša. Ne le, da je pod prejšnjimi vladami bilo vse zavoženo in bode treba mnogo let, da se dežela opomore v finančnem in narodnogospodarskem oziru, tudi notranji razpor mnogo škoduje deželi. Liberalna stranka na vse mogoče načine spodkopuje vladu in jej celo očita, da je slabša, nego so bile prejšnje naprednjaške vlade. Ugodne prilike seveda ne zamude naprednjaki, ter v svojem listu „Domovina“ pritrujuje pridno liberalcem. Ta notranji razpor pa mnogo škoduje veljavi Srbije na zunaj. Liberalce jezi, da nemajo vlade v svojih rokah. Poprej so se nadejali, da bodo dobili vso oblast v roke, ko bodo naprednjaki morali popustiti vladu.

Danes odpotuje knez **bolgarski** v Jamboli, potem pa pojde v Varso, kjer ostane dvajset dnij. Ogledal bode ostrog poleg Varne. — Trije bolgarski častniki so pa odšli na Dunaj, da se v vojaških znanostih bolj izobražijo.

LISTEK

Blôdne duše.

Roman.

Češki spisal Václav Beneš-Třebitzký, preložil I. Gornik.

Prvi del.

XVI.

(Dalje.)

K blagoslovu v Okrouhlino tudi skoro nihče ni prišel, le nekoliko ženic in nekoliko otrok šolarjev. Podlesci šli so mesto v cerkev v krčmo. Nikdar neso še tako storili, danes prvokrat. Radost v cerkvi so jim skazali, dveri do hramov Božjih so jim zaprli, in zato šli so radosti božične iskat — v krčme. A niti tu je neso našli. Ali vam nesem rekel, da je ležala globoko pod snegom? — V krčmah sedeli so pri mednih vrčih kakor bi imeli zmrzla usta in odrevenele jezike. Ali vam nesem rekel, da je bila jasna božična misel narodova pokrita z mrtvaškim pokrovom? Po cerkvah igrane so koledo orglje same. — Ali ne veste, da je vesela pesem božična odletela iz vasic Bog sam vé kam v črne gozde?

Podlesci molčali so kakor živi grobi, a zato govorile so preveč vidno njih bliščeče oči, njih oblačni obrazi in njih v pesti stisnjene desnice.

Težke, temne megle neso se gibale nad strehami njihovih hiš, koč in kočic; včasih letali so skozi nje črni ptiči, najstarejši iz njih zakrožil in zakrokal je nad vasjo, da je prodiralo Podlescem do kostij. Postavljali so medne vrče od ust na mizo in obrazi temneli so jim strašneje, kakor črni gozdi okrog njihovih vasij, kadar jim po leti sedejo na čelo temni oblaki.

Gospôda dotaknili so se v poslednjih dneh, najkočljivejših stranj v življenji Podlescev. Vedeli so dobro za to, a hoteli so tako. Menili so, da bodo tako nezadovolježem zlomili tilnik. Hoteli so jih ob jednom razburiti, ujeziti, hoteli so, da bi jim kri vskipela, vzpenila se in potem, da jo zopet pripravijo v pravilen tek z mrzlo vodo. Hoteli so se skratka norčevati iz naroda, hoteli so ga za nekaj časa ponižati pod nemo stvar. Njih odreveneli čuti potrebovali so dražila. Po njih nazoru pa jim je zagibal vse živce, tudi one, ki so že davno zgubili prožnost, seljak Podlesec, ko je stal pred njimi s hrbtom skrivljenim v polukrog, s stisnjenima

rokama in s čepico pod pazduho, a na ustih z izrazi, ki so kazali pasjo sužnjost.

Gospôda potrebovala je zabave. Večeri v grudnu in prosinci so preveč jednolični. In zato so si jo napravili!

XVIII.

Na Okrouhelski fari vladale so od onega časa, kar je gospod direktor posetil gospoda župnika, nekako napetejšje razmere. Gospoda župnika je bilo videti, kakor bi mu bili naši poslednji vetrovi z zarudelega obraza odveli nasmeh daleč v gozdove. Le včasih, in še to bliskoma, pojavil se mu je krog ust. Zlasti od Adamčevega pogreba se je njegovo sicer vedno kakor zvezdnato nebo jasno čelo nekako potemnilo. In govor gospoda župnika bil je tudi odločnejši, resnejši, zdelo se je, da vsako besedo, katero kani izgovoriti, popreje meri, pretehtuje, preiskuje. V svoji sobici sedeval je nad veliko knjigo, iz katere je čital različne razprave o moči in pravicah zemeljskih knezov. Na orumenelih listih bili so s skrbno roko zbrani v raznovrstnem izboru izreki proslulih pravnikov, večkrat imenovanih bogoslovcev ali globokomislečih modrakov.

„Tu imamo!“ rekal je sam sebi, a razjarjeno

Mej **Srbijo** in **Bolgarijo** ne vladajo najboljše razmere, kakor se vidi iz pisave srbskih in bolgarskih oficijoznih listov. Srbi dolže Bolgare, da se pripravljajo za vojno, Bolgari pa Srbe. Obe vladi sicer zagotavljata, da le želite miru. Sovraštvo mej obema državama je vendar vedno večji. Sedaj se še ni bati vojne, a vendar je mogoče, da se Srbi in Bolgari spoprimejo, če bi prišlo do kacic zmešnjav na Balkanu, posebno, ko bi Srbi in Bolgari hoteli poseči po Makedoniji.

Glavno poveljstvo **ruske** vojske operujoče proti Avstriji, če pride do vojne, bode nekda imel general Dragomirov. Dragomirov je 59 let star in je bil že v več vojnah. Pri Šipki je bil v zadnji rusko-turški vojni hudo ranjen. Do nedavno bil je ravnatelj Peterburške generalnoštabske akademije, sedaj je pa vrhovni poveljnik Kijevskega vojaškega okraja. Proti Avstriji bode Rusija poslala 22 pešdivizij, 4 brigade strelcev, 10 kavalerijskih divizij in primerno število topništva. Vojski, ki bode operovala proti Nemčiji, zapovedoval bode Gurko in se mu bode dalo na razpolaganje 17 pešdivizij in 8 kavalerijskih divizij.

Pričakuje se, da se bode razpustila zbornica **rumunska**, kajti v sedanji zbornici ima vlada premajhno večino, da bi se mogla obdržati, posebno ker junisti nikakor nečejo podpirati sedanje vlade. Pri novih volitvah pa utegne ministerstvo dobiti zanesljivejšo večino.

Predsednik francoske republike Carnot je vedno bolj priljubljen pri **francoskem** narodu. Ni poseben govornik, a s svojim ponižnim, prijaznim vedenjem si zna pridobiti srca naroda. Mnogo mu tudi pomaga, da ima slavno zgodovinsko ime ter je znana njegova stroga poštenost. Carnot sam je nevarnejši sovražnik Boulangerjev, nego vse republiške stranke, vedno prepirajoče se mej seboj.

Dopisi.

Iz Idrije 3. sept. (Otroški vrt.) Kako potreben da je bil otroški vrt v našem mestu po tolikem prestanku, ni mi treba poudarjati, saj najboljši dokaz temu je splošno zanimanje meščanov in živahno upisovanje otrok. Kdo da je prvi skušal popraviti ta nedostatek v našem mestu, tega ne bojem raziskavat, a priznati moram, da smo vsi brez izjeme z veseljem pozdravili v nedeljo dne 1. t. m. došlo ljubeznivo otroško vrtnarico gospodično Minko Doljan. V prvi vrsti gre hvala, da se nam je izpolnila ta želja brezdvajno velečastitemu gospodu Novaku, c. kr. rudniškemu nadsvetniku, kateri je blagovolil brezplačno prepustiti prostore za otroški vrt v c. kr. rudniški šoli, kajti nemogoče bi sicer bilo vzdržavati z našimi sredstvi za naše mesto toli važni zavod, kateri, Bog daj, da bi bujno cvel v korist naši deci in v olajšanje truda vrlému našemu učiteljstvu. Da se pa nam že pričeto delo ne izjalovi, treba je, da vsi podpiramo po svojih močeh vrtnarico ter jej tako omogočimo uspešno delovanje, saj sad njenega dela uživali bomo sami.

Iz Mengša 1. septembra. [Izv. dopis.] Čakal sem, da se oglasi kak spretnejši dopisovalec ter opiše dijaško veselico, koja se je vršila dne 25. avgusta v prostorih g. B. Degischerja. A ker se to do danes ni zgodilo, mi vest ne da miru, da ne bi spregovoril nekoliko besedic o tej prekrasni veselici.

V našem prelepem trgu biva za počitnic več dijakov, koji nam delajo z raznimi veselici v tem vročem in pustem času kratek čas. Zares hvalevredno je to dejanje, ako ga le površno ogledamo, in scela proti svojemu običaju tolkel je pri tem vedno s prstom desne roke po večji mizi.

Pri večerji pa je potem vselej povedal seženj dolgo latinsko perijodo, pri kateri je šlo skladatelju več za krasno zvoneče besede za umetno sestavo stavkov, za lepoglasno zaokroženost, kakor za predmet sam, več za lupino, kakor za jedro...

Gospod kaplan rekel je pri takih razlagah ravnodušno besedo ali pa je popolnoma molčal.

Gospod župnik je tudi umolknil. Nit govora vzdržavala je samo Katra.

Kar je zapal sneg, ni gospod kaplan skoro nič šel iz svoje sobice. Začenjal se je v istini navajati razslulega tukajšnjega razgleda. Kadar se je pa dosti nagledal črnih lesov, sedel je za mizico, vzel pero in pisal. Potem zagledal se je včasih v svoje vrstice, čital je jedenkrat — dvakrat, za hip pa je vselej ustal in stopil k oknu. A oko je bilo nekamo kalno, utrujeno, kakor oblak za borovjem, ki se je vlekel k zapadu v nedogled. Po obledelem, skoro prozornem obrazu zibal se je nasmeh, a v istini pristojal je rosi v temnomodrih njegovih očeh, kakor venec od prvih junijskih rož na novem grobu.

(Dalje prih.)

a če stvar bolj natančno prerešujemo pokaže se nam v čisto drugačni luči. Čitamo li n. pr. povabila družih veselice, prirejene od dijakov, najdemo, da je tu namen ves drugi nego ga imajo naši dijaki, kajti na povabilu se ne čita samo vsopred veselice, marveč tudi namen čistega dohodka, o čemer pa naši dijaki molče, češ: „Mi smo štirji vsi glumači, k' radi vince pijemo“.

Dalje ima naš prijetni trg tudi bralno društvo, koje še jako dobro napreduje. Je li mar to našim vrlim in nadpolnim dijakom-glumačem prešlo iz spomina? Menim, da ne, kajti dobro mi je znano, da za časa počitnic hodijo čitat v društveni sobi razpoložene liste in to brez kakega posebnega dovoljenja, o kojem pa vendar naš hišni red govori. Pa nikar ne mislite, da bi vam bili zavidni, a žali nas, ker naše društvo prezirate, ko bi lahko v zvezi z društvom, koje šteje tudi nekaj vrlih močij, napravili veselico v prid društvu, ne pa samo sebi. Se li mar bojite, da bi vam plačilo izostalo? Preverjeni smete biti, da bi imeli več gmotnega dobička, pa tudi sicer bi vsa stvar imela lepše lice, narod bi tudi imel kaj koristi in bi se vendar razločevalo od navadnih potovalnih glumačev.

Graje vredno je nadalje tudi to, da zametujete domača dekleta, ter si najemate gospic iz bližnjega mesta, češ te so bolj olikane, nego naše domačinke.

Kako stopinjo olike so vaše igralkе dosegle, o tem ne bodem govoril, kajti račun o tem si bode vsakdo lahko sam napravil. Omeniti mi je le o naših dekletih. Znano vam bode gotovo, da je priredilo naše bralno društvo par veselice, pri kojih so se naše domačinke pokazale kot vrle moči na odru ter žele vselej obilo pohvale, čemu torej dovajate ženskih sil od drugod v naš trg.

Da to vaše ravnanje in pa izgredi pred dvema letoma neso vsem po volji, pokazalo se je na dan veselice, kajti prostori bili so razen nekaterih se dežev prazni.

Nadejaje, da vas le-ta skromni dopis nekoliko zbistri ter se v prihodnje drugače ravnate nasproti našemu društvu, se vam priporoča

stari Mengšan.

Pisma iz Pariza.

(Piše A. Bezenšek.)

XIV.

16. avgusta.

(Elizejska polja. — Moda. — Sprehodi in zabave. — Palača predsednika republike in njena zgodovina.)

Mej mnogobrojnimi sprehajališči, ki jih ima Pariz, je najslavnejše in po svetu najbolj znano Elizejsko polje (Champs-Élysées). Dolgo 2 kilometra ter sega od velekrasnega trga „de la Concorde“ pa do Bulonjskega gozda. Na tem polji bila je razstava l. 1852, od takrat je še ostala velika s steklom pokrita „industrijalna palača“, ki meri 252 metrov dolžine in 108 metrov širine.

Precej pri glavnem urodu v te krasne vrte — kajti zdaj več neso prazna polja — stojita dva kipa od marmorja, predstavljajoča čila konjika od Coustou-a. Ko kreneš po glavnem drevoredu, vidiš na desno in levo kavarne z obširnimi pokritimi lopani, kjer se uganjajo zvečer razne burke, kjer se popevajo poskočne pesni od raznih boljih in slabijih pevcev, in pevkinj (chansonettes), katere vabijo šetajoče občinstvo pod te lope ne samo s svojim glasom, nego še bolj s svojo lepoto in lišpom. Vender se ne more reči, da bi kdaj prekoračile „meje pristojnosti“, vsaj onih mej ne, ki jih v velikih mestih davajo temu pojmu.

V jednej teh kavnarn, produciralo se je ravno ta dan sedem sester. To je redka številka v obitelji še za naše planinske kraje, a kamo li za Pariz in Francosko, kjer je kakor znano, v obiteljih navadno samo po dvoje — troje otrok. Te pa so Angličanke; najmlajša šteje kakih 12 let, in potem gredo vse po redu, kakor piščalke v orglah do najstarejše, ki ima okoli 23 let. Podobne so si, kakor jabolka jednega drevesa. Vse so prav lepe, pa tudi vse dobro izurjene v igrar na leseno-slamnatih in drugih instrumentih, potem v plesanju, v raznih gimnastičnih vajah itd. Gledati vseh sedem hčer brhkih in veselih, ko se povrnejo mej rokopleskanjem občinstva z odra, kadar so skončale kako težko produkcijo, mora biti tudi veselje za mater, katera potuje z njimi. Ona bi bila imela gotovo zmirom polno glavo materinskih skrbij, ko bi jih bila prepustila osodi, da čakajo doma za pečjo ženina, od katere strani se bo kateri prikazal. A tako

so za zdaj vsaj te brige proč; ubrana je druga pot, katera utegne biti za obitelj srečna ter jo privedi do blagostanja, a utegne biti tudi polzka steza do siromaštva in moralne propasti.

Kakor v Dunajskem praterji, tako je skrbjeno tudi na Elizejskem polji za zabavo velikih in malih otrok. Igra, ki jo imenujemo „ringenspiel“, (po francoski „jeu de bague“) stoji v prvem redu; potem so gledališča za otroke, „poličinelná gledališča“ za staro in mlado, pri katerih ljudje radi postajejo, ker so igralci polni tako krepkih dovtipov, da se mora včasih še največji stoik srčno nasmejati. Kdo bi naštel tistih prodajalnic raznih sladkarij, ki bodejo v oči malim dečkom in deklicam ter jim spravljajo slin v usta, še prej ko se jih dotaknejo z jezikom: makaroni, badémi (mandeli), oranže, smokve, strdenje itd.

Skozi te drevorede vrvi ob nedeljah in praznikih voz (kočij), jahalcev, in pešcev toliko, da se jim ni mogoče izogibati, moraš se rešiti iz te navalice v kak kotič kavarne, ali pa postaviti za kako drevo v senco na bolj visoko mesto, od koder lahko opazuješ mimo gredoče. Pa je tudi vredno pogledati si v te vrste, kjer je polno moških in žensk po najnovejem kroji oblečenih. Tukaj je namreč parada za „modo“, katero dajejo Parižani in Parižanke celemu svetu. Ni to sicer zapovedano z nobenim ukazom ali prikazom, da morajo povsod nositi se tako, kakor se nosijo na Elizejskem polji gospodje in gospe pri prvi pomladni paradi, pa vender se vse klanja tistej modi, ter jej pripogiblje vrat, kakor pred najhujšim tiranom, brez ugovora, brez protivljenja. Kakor opice posnemajo ljudje drug drugega, razum je pri modi potisnjen na stran, zdrav okus tudi večkrat mora pretrpeti nasilstvo: v Parizu je taka nošnja ali moda, in to je dosta; ne pomisli nobeden, da se je večkrat v prebujnej domišljiji kakega kozobradatega krojača ali pa kake ekscentrične šivilje rodila ideja za to ali ono „moderno“ obleko. Kako je moda neumna ali grozna, to se pokaže navadno še le takrat, kadar pogledamo na kako nošnjo, ki ni več „po modi“. Tedaj se jej vsakdo posmehuje, a poprej jo je le večina častila. Mi smo pač prostovoljni sužnji mode, to je bridka resnica; v tem položaji robstva pa prestaje vsaka filozofija o tiranu, kateremu se klanjamo.

Kadar je velika konjska dirka v bližnjem dolgem polji (Longchamps) ob Seini, tedaj zamoreš naštetih po 10 000 kočij, jedno-, dvo- in četveroprežnih, katere vozijo tja gledalce in udeležnike.

Na severnej strani Elizejskega polja je palača, znana pod istim imenom. Postavljena je v 18. veku za grofa d'Evreux. Sedaj pa stanuje v njej predsednik republike Carnot. Ogledovati to palačo v znotrajnosti ni dovoljeno občinstvu; a slučajno bom jaz imel priložnost jo videti tudi znotraj, ko bo sprejel jutri g. Carnot deputacijo kongresa, obstoječo iz 12 članov različnih tukaj zastopanih dežel.

To poslopje, ki po svoji zunanosti ne pokaže nobenega posebnega lišpa, ima pa veliko zgodovino. V njem je živel Marquise de Pompadour, kateri je nakopičil največjo razkošnost ter je daval v njem sijajne gostbe. Potem je postala ta palača lastnina kraljev, kateri so v njej davali izrednim poslancem velikih držav začasna stanovanja. Ob revoluciji je postala narodno posestvo. Leta 1803 do 1808 živel je tukaj Murat, predno je postal napoljski kralj; za njim Napoleon I. Leta 1814 bil je v njej glavni kvartir ruskega carja. Pozneje jo je dobil v last vojvoda od Bordeaux. L. 1848 pri februarjski revoluciji je postala ta palača zopet narodno imetje, a 20. decembra se je dala predsedniku Luisu Napoleonu, kateri je ostal tam do l. 1852, kadar se je podal kot cesar v Tuilerije stanovat. Početkom marca l. 1871 bil je v Elizejske palači glavni kvartir nemške armije. To je pač dolga vrsta znamenitih prednikov sedanjega skromnega stanovnika Elizejske palače, prvega meščana francoske republike Sadi-Carnota.

Izlet „Sokola“ Ljubljanskega, Tržaškega, Goriškega in drugih južnih društev v Divačo.

(Dalje.)

Po končanem obedu podala so se vsa društva z zastavami in godbo na čelu ter nebrojno občinstva proti krasni Divaški jami, katera po svoji krasoti celo nadkriljuje svetovnoznano Postojnsko. Prišedši pred jamo razvrste se „Sokoli“ in g. Šeber

iz Postojne fotografiral je slikovito to skupino. Na to podali smo se v jamo skozi mali uhod nad katerim blesti se zlati napis, naznanjajoč, da se je jama našla l. 1884, a otvorila l. 1887. Po tesnem jedva deset korakov dolgem hodniku dospeli smo v prostorno votlino in pred seboj in nad seboj uzrli smo nebrojno krasno nakapanih predmetov razsvetljenih s 1500 svečami. Vse bilo je očarano nad to krasoto. Kolikor dalje pa smo se pomikali tem čarobnejši prizori so se nam predočevali, občinstvo pa je presenečeno izražalo svoje zadovoljstvo. Po dvehurnem ogledovanju jame zapustili smo podzemeljske prostore ter se podali na površje in dalje na prostor, kjer se ima vršiti ljudska veselica.

Točno ob 4. uri zbralo se je na prijaznem travniku g. župana Divačkega na tisoče občinstva. Pevski zbori: „Hajdrih“, „Tržaško delavsko podporno društvo“, „Skedenski pevski zbor“, „Razdrški pevski zbor“ in kvartet pevcev „Ljubljanske čitalnice“ peli so na raznih krajih narodne pesni, ljudstvo pa je v skupinah zabavalo se prav po domače. Vsakemu bral si zadovoljnost raz obraza.

Ob 5. uri nastopili so čili „Sokolci“. Kakor povsod, tako tudi tukaj zavzemali so oni s svojimi vratolomnimi vajami glavno pozornost. Mej vsemi telovadci je ogromno občinstvo najbolj občudovalo brata Vernika in Šebra iz Ljubljane in Vesela iz Trsta. Vaje, katere smo videli tu, neso navadne, temveč vaje, kakoršne vidimo le v najboljših cirkusih. Brata Vernik in Šeber sta umetnika v pravem pomenu besede, zato pa sta žela tudi obilo pohvale.

Pred razhodom zbrali smo se še enkrat na prostoru g. Obrsnela. Dvorišče in vrt bliščala sta razsvetljena z lampijončki in umetelnim ognjem v tamno noč, da je bilo krasno videti. Jeli smo se poslavljati drug od drugega zatrjujoč, da ostanemo složni vedno v borbi za narodne svetinje. Bilo je še nekaj nagovorov in napitnic in že je pripihal vlak, da nas popelje vsakega na svoje mesto.

Prvi odpeljali smo se Ljubljancani in Notranjci. Ko se je jel vlak premikati, zaorili so živio- in slava-klici s tako naudušenostjo in tako bratsko ljubeznijo v pozdrav, da si nehote moral misliti, dokler bode tako čil narod, ni se nam bati pogina, če tudi bi bil pritisk in naval od severa in juga še tako silen.

Prelepi ta dan ostal bode ne samo Divačanom. marveč vsem udeležencem gotovo v najboljem spominu. „Sokol“ Ljubljanski pa sme s ponosom trditi, da je dostojno zaključil s tem izletom poletensko sezijo svojo ter vršil nalogo, katero si je stavil ob svojem pričetku. (Konec prih.)

Domače stvari.

— (Mati naše presvetle cesarice) Ludovika, vojvodinja Bavarska, praznovala je 30. m. m. v Possenhofnu svoj 81. rojstveni dan.

— (Na veliko realko v Ljubljani) pride g. dr. Rudolf Junovicz, bivši ravnatelj na spodnji realki v Serethu v Bukovini. Njemu je tudi izročeno vodstvo realke. Čudno, da nikjer bližje ni bilo sposobne učne moči, da se je moralo poseči v daljno Bukovino po moža, ki ne pozna niti naših razmer, niti našega jezika. Kako se bodo pač obnašali naši poslanci tej najnovejši Gaučijadi nasproti?

— (Laskavo priznanje.) Dne 8. septembra 1889 popoldne ob 3. uri bode se v Mozirji (gostilna Kolenc) slovesno izročil briljanten prstan v znak hvaležnosti Savinjskih in Šaleških Slovencev gospodu Maksu Veršecu iz prilike njegovega prizadevanja za pridobitev „Južno-Štajerske hranilnice“.

— (Železnica Ljubljana - Kamnik.) Trgovinsko ministerstvo odobrilo je podrobne načrte, ki sta jih predložila gg. Oskar baron Lazzarini in Alojzij Prašnikar. Koncesija za zgradbo se bode baje že letos podelila in zgradba najtežavnejših delov, kakor most čez Savo pri Črnučah in predor v Kamniku, takoj potem pričela.

— (Umrl) je danes po daljši bolezni dolgoletni vodja tukajšnje velike tabačne tovarne višji nadzornik Iv. pl. Rezzori, ob polu 9. uri zjutraj. Pokojnik, je bil kar se tiče tabačnih tovarn, ko večšak na glasu, zato je bil od avstrijske vlade poslan v Italijo, da je poučil vlado, ko je prevzela tabačni monopol in pričela graditi tabačne tovarne. V zaslugo bil je odlikovan z vitežkim križem redu sv. Lazarja. Dasi je v političnem oziru stal v nasprotnem nam ostrogu in zlasti ob volitvah vedno proti nam glasoval, bil je vendar de'avecem in de-

lavkam nasproti naklonjen ter hvalil njihovo pridnost in izredno rabljivost.

— (Vabilo) k slovesnemu praznovanju 25letnega obstanka čitalnice v Vipavi dne 8. septembra 1889. Vspored: I. Na predvečer slavnostnega dne baklada po trgu z godbo, potem serenada pred društvom. II. Ob 8. uri zjutraj vsprejem gostov. Vipavske narodnjakinje izroče zastavi trak, kojega so naročile za čitalnico v spomin nje 25letnice. III. Ob 9. uri korporativni izlet v Log k romarski cerkvi, kjer se izletniki udeležijo z društveno zastavo slovesne sv. maše. IV. Ob 1. uri skupni banket na prostem ob čitalniških prostorih. V. Zvečer običajna veselica z besedo in plesom, pri ugodnem vremenu na prostem — Vspored veselice: 1. Ant. Nedved: „Zvezna“, moški zbor. 2. Prolog k slavnosti, sestavil J. Kostanjevec, deklamuje gđ. Hribarjeva. 3. Ant. Nedved: „Pozdrav“, moški zbor s samospelom za bariton. 4. Slavnostni govor. 5. Ant. Förster: „Pjevajmo“, moški zbor. 6. Iv. pl. Zajc: „Zrinjski Frankopanka“, moški zbor. 7. Dr. Josip Vošnjak: „Svoji k svojim“. Vesela igra v jednom dejanji. 8. Ples. Ustopenina k besedi za osobo 30 kr., sedež 20 kr.; k plesu za gospode 1 gold. Začetek ob 6. uri zvečer. K obilni udeležbi vabi odbor. — Opomba: P. n. gosti, kateri se mislijo udeležiti banketa, naj blagovolijo najkasneje do 5. septembra naznaniti čitalničnemu odboru. Kuvert za osobo določen je na 1 gld.

— (V kranjsko hranilnico) uložilo je meseca avgusta 1818 strank 535.888 gld., 1956 strankam se je 449.698 gld. 01 kr. izplačalo.

— (Premovanje konj v Lescah) bilo je v ponedeljek in so dobili premije za kobile z žrebeti: Janez Gogola iz Studenčic 40 gld., Janez Marout iz Radolne 25 gld., Anton Zupanc iz Breznice 20 gold., Tomaž Prešern iz Lesec 20 gold., Janez Pretner iz Hoš in Fran Legat iz Lesec sve tinji; za mlade breje kobile: Andrej Olifčič iz Gorenjega otoka 30 gold., Janez Fröhlich iz Potok 20 gld., Ant. Žnidar iz Zgoše 15 gld., Miha Zupan in Janez Bernard oba iz Zasepa svetinj; za žrebeta: Anton Mršol iz Hraš 15 gld., Janez Gogola iz Hraš 10 gold. Fran Valand iz Lesec 10 gold., Janez Valand iz Hlebč 10 gld., Jože Palošnik iz Podgore, Jože Vidic iz Lesec in Alojzij Knafl iz Mošenj svetinje; privatni darili prijatelja kmetij-tijstva sta dobila: Matija Marout iz Dvorske vasi 10 gld. in Frid. Homan iz Radovljice 10 gld. Priglasila sta se bila dva žrebca, 10 kobil z žrebeti, pet mladih brejih kobil in osemnajst žrebet.

— (Program delitve premij za govejo živino,) ki bode v Trebnjem v ponedeljek 30. septembra 1889. Slavno c. kr. kmetijsko ministerstvo in slavni deželni odbor kranjski sta na predlog c. kr. kmetijske družbe kranjske blagovolila dovoliti, da se v Trebnjem za Novomeški okraj napravi delitev premij za govejo živino, in sta v ta namen dovolila potrebni denar. Cilj in konec tej razstavi in delitvi premij je: a) da se živinorejci tega okraja s primerjanjem goved različnih krajev spodbudijo v napredek živinoreje in o njem poučijo; b) da se razvidi uspeh, ki se je vzlasti s pripomočjo državne podpore dosihmal dosegel pri reji naše domače goveje živine. 1. Pravice do premij v Trebnjem imajo vsi živinorejci okrajnega glavarstva Novomeškega. 2. Do 9. ure popoldne mora pa vsa živina na mestu razstave biti, in sicer posebej junci, posebej telice in posebej krave na ograjah privezane. Vsak lastnik mora sam skrbeti, da ima njegova živina blapca ali deklo, ki živini streže. 3. Živina, katera hoče premije deležna postati, mora najmanj že pol leta lastnina tistega gospodarja biti, ki jo razstavi. To mora razstavnik dokazati s pričalom svojega županstva. 4. Može, kateri bodo sodili ob premiranju živine, se izberó po dotičnem predpisniku c. kr. ministerstva kmetijstva in se morajo ravnati po propisih za to določenih. 5. Kdor je premijo dobil, se mora s posebnim pismom zavezati, da bode spolnil vse, kar imenovani minister-ski predpisnik veleva ter da bode premirano goved najmanj jedno leto za pleme obdržal. 6. V razstavo se pripuščajo: junci (biki), ki so 1/2 do 3 leta stari; breje telice, ki so najmanj 2 leti; molzne krave, ki so imele jedno, dvojce, tri, štiri ali k večjemu 5 telet. Goved sme biti izvirnega Marijadvorskega, Muriškega, Belansko-Pincgavskega plemen in pa mešana domača živina z zgoraj imenovanimi 3 rodovi ali pa tudi z drugimi žlahtnimi rodovi ali pa tudi čisto domača živina. 7. Za lepo živino so določene premije tako-le: I. premija (dr-

žavna) za biko 30 gld., II. premija (deželna) za biko 25 gld., III. premija (državna) za biko 20 gld., IV. premija (deželna) za biko 15 gld. I. premija (državna) za telice 20 gld., II. premija (deželna) za telice 20 gld., III. premija (deželna) za telice 15 gld., IV. premija (državna) za telice 10 gld., V. premija (deželna) za telice 10 gld., VI. premija (deželna) za telice 10 gld. I. premija (deželna) za krave 20 gld., II. premija (državna) za krave 15 gld., III. premija (deželna) za krave 15 gld., IV. premija (deželna) za krave 10 gld., V. premija (deželna) za krave 10 gld. — Od centralnega odbora c. kr. kmetijske družbe kranjske. V Ljubljani, 1. septembra 1889. Ivan Murnik, predsednik. Gustav Pirc, tajnik.

— (Iz Loža) se nam piše: Stekel pes ogrizel je pred nekimi dnevi blapca županovega v Podcerkvi, okraji Ložkem. Mislimo, da pes baje ni bil stekel, ker je bil le kaki dve leti star. Ustrelili so ga precej. Seveda se je ta novica hitro širila po naši okolici in je nekaj gospodarjev že pobilo svoje pse. Ker se bliža čas za lov, uničila je vest o steklem psu vse veselje naših lovcev.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Jaroslav 3. septembra. Cesar z namestnikom in spremstvom ob 10 1/2 dopoldne semkaj dospel. Na okrašenem kolodvoru pozdravili ga naudušeno načelniki oblastev, zastopniki plemstva in jako mnogobrojno občinstvo. S kolodvora peljal se je po slovesno okrašenih ulicah v dva kilometra oddaljeni Pavlosijev, kjer je do 6. septembra glavni stan. Voz cesarjev spremljali so banderiji. V Pavlosijevu zbrali so se cerkveni dostojanstveniki, tajni svetniki, mnogo zastopnikov plemstva, državni in deželni poslanci in deputacije. Deželni maršal grof Tarnowski pozdravil cesarja. Odgovor cesarja bil vsprejet z naudušenimi klici.

Jaroslav 3. septembra. Na potovanji k manevrom bil je cesar v Krakovem, Bochniji, Tarnovu in Rzeszowu slovesno pozdravljen. V Krakovem vsprejel ga je namestnik, načelniki oblastev in duhovščina. Cesar se je zahvalil na mnogobrojnem vsprejemu.

Atene 3. septembra. S Krete se naznanja, da se je položal obrnil na mirno stran.

London 3. septembra. Strajk obseza sedaj 180.000 delavcev. Burus izjavil, da če bodo posestniki poslali ladije v Southampton, da se ondu izkrcajo in natovore, bode tudi ondu strajk proglasil. Strajku oči delavci dobili so iz kolonij 3000 funtov šterlingov.

Pariz 3. septembra. V Visinetu blizu Pariza so se tri sestre, priletne neomožene in popolnoma obubožane dame ustrelile. Poprej pa so še hišo zažgale in vse živali konja, psa in mačko postrelile.

Jaroslav 4. septembra. Včerajšnja razsvetljava mesta bila je impozantna. Danes zjutraj ob 7. uri odšel cesar s spremstvom k manevrom. Vrne se opoldne. Popoldne si ogleda mesto Jaroslav in vojaška poslopja.

Razne vesti.

* (Umrl) je 1. t. m. v Gmundnu fem. grof Ivan Dragotin Huyn, jeden najstarejših generalov avstrijskih in imejtelj 13 pešpolka, v 78. letu dobe svoje. Ranji, rojen na Dunaji dne 10. februarja 1812. leta, bil je po vrlem, skoro 50letnem službovanju, vsled lastne prošnje umirovljen že 1. julija 1876.

* (Velikanska tatvina.) V Genovi je izginilo 30. m. m. iz sobe, kjer je nekaj dnij prej umrla grofinja del Drago, dragocenosti in denarja za 200.000 lir. Troje tatvine sumnih slug so prijeli in zaprli.

* (Kritičen dan.) Japonsko mesto Kumamoto zadela je 28. m. m. grozna nesreča. Strašansko potres porušil in poškodoval je namreč mnogo hiš ter usmrtil in teško ranil obilo ljudi. Poslopja pogreznila so se kar v zemljo. Prvemu silnemu potresu sledil je še drugi. Voda odnesla in razrušila je doslej 930 hiš in mej strašno povodnijo utonilo je 41 oseb.

Volilni shod.

V nedeljo dne 8. septembra t. l. (M. Šmaren) bom v Vipavi v dvorani čitalnice po božji službi v Logu (okolu poludne) poročal o mojem delovanju v državnem zboru ter vabim p. n. volilce na mnogo-brojno udeležbo.

V Ljubljani, dne 4. septembra 1889.

Dr. A. Ferjančič,
državni poslanec.

— (Zasledeni ponarejalci ustne vode.) Bilo je že omenjeno, da v obče po vsem civilizovanem svetu tako priljubljeno in razširjeno Anatherin ustno vodo zobozdravnik dr. J. G. Popp-a na Dunaji zlasti na Ogerskem v veliki meri ponarejajo in kvarijo. Ko je izdelovatelj v Budimpešti osnoval generalno zastopstvo za Ogersko, zmatal je načelnik generalnega zastopstva za dolžnost svojo, nastopiti večje potovanje po Ogerske, da jedenkrat naredi konec tem sleparijam. Uspeh tega potovanja je bil čudovit. Do sedaj je dal v 9 krajih na 10 mestih kaci 130 steklenic ponarejene Anatherin ustne vode konfiskovati in proti ponarejalcem začeti sodne korake. To stane sicer precej denarja, toda izdelovatelj hotel je jedenkrat prav korenito potrebiti, ker bi dober glas te že 40 let preskušene vode utegnil trpeti zaradi nespretnih ponarejanj dobičkaželjnih ljudi. Da se ponarejalec delo oteži in koristi velicemu občinstvu, sklenil je izdelovatelj, steklenice povečšati za polovico prejšnje količine. Izdelovatelj rad to žrtvuje z nado, da se bode občinstvo v bodoče bolj varovalo pred pokvarjenimi, ponarejenimi in družimi ničvrednimi in nekoristnimi sredstvi. Cena Anatherinovej ustnej vodi dr. J. G. Popp-a je po velikosti steklenice 50 kr. do gld. 1.— in gld. 1.40. Zahtevaj le dr. Popp-a Anatherin ustno vodo, ker te sicer lahko prevarijo. To ustno vodo ima dvorzi zobozdravnik dr. J. G. Popp na Dunaji, kjer naj se pismeno naroči, in vse lekarne, drogerije in parfumerije. (617—24)

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tuji:

3. septembra.
Pri **Malléi**: Müller, Kaiser, Spielman, Kral z Dunaja. — Landsman iz Prage. — Wagner z Dunaja. — Hirt iz Pulja. — Cravich iz Trsta. — Lenček iz Segečina. — Gregor iz Mödlinga. — Ungar iz Pulja. — Marušić iz Gorice. — Rottenberg, Hoffner z Dunaja.
Pri **Sionu**: Zampura iz Trsta. — Knipfer iz Gorice. — Pendlus, Jaluker, Pevny, Adler z Dunaja. — Marlinič iz Pulja. — Seifried z Dunajskega Novegamesta. — Adler z Dunaja.
Pri **Avstrijskem cesarju**: Maček iz Litije. — Haber iz Würzburga. — Schwagerl iz Trsta.
Pri **Južnem kolodvoru**: Stebii iz Mariana. — Hobarek z Zidanega mostu. — Sollman iz Trsta.

Tržne cene v Ljubljani

dne 4. septembra t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	6 50	Špeh poven, kgr.	70
Rež,	5 33	Surovo maslo,	76
Ječmen,	4 33	Jajce, jedno,	2
Oves,	2 83	Mleko, liter,	8
Ajda,	4 83	Goveje meso, kgr.	54
Proso,	4 66	Telečje	50
Koruza,	4 66	Svinjsko	56
Krompir,	2 05	Koštrunovo	32
Leča,	12	Pišanec,	35
Grah,	13	Golob	18
Fizol,	11	Seno, 100 kilo	2 23
Maslo, kgr.	86	Slama,	2 32
Mast,	68	Drva trda, 4 metr.	6 40
Špeh frišen	56	mehka, 4	4 20

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
3 sept.	7. zjutraj	737.9 mm.	15.0° C	brevz.	megla	0.70 mm.
	2. popol.	737.6 mm.	25.4° C	sl. vzh.	jas.	
	9. zvečer	738.6 mm.	17.6° C	sl. vzh.	jas.	dežja.

Srednja temperatura 19.3°, za 2.8° nad normalom.

Universae medicinae
DR. JULIJ DEREANI
praktični zdravnik (701—2)
v Kamniku št. 22, poleg šole.

Objava.

(Izveleček.)

Dne 21. septembra 1889 ob 10. uri dopoldne bode v uradnem prostoru c. kr. garnizijske bolnice v Trstu

javna ponudbena obravnava za zagotovljenje traktorskega dajanja hrane bolnikom in komandovanim v tej bolnici,

potem v rezervni bolnici, ki se naredi v St. Bartholomeo pri Trstu, če bi bilo treba.

Natančneje se razvidi v razglasu z dne 19. avgusta 1889 v št. 195 tega lista.

Od c. kr. garnizijske bonice št. 9,

v Trstu, dne 19. avgusta 1889.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Dragotin Hribar.

Dunajska borza

dne 4. septembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	gld.	včeraj	danes
Papirna renta	83.50	83.55	
Srebrna renta	84.30	84.35	
Zlata renta	109.90	109.95	
5% marcna renta	99.50	99.55	
Akcije narodne banke	907.—	907.—	
Kreditne akcije	304.—	304.10	
London	119.35	119.35	
Srebro	—	—	
Napol.	9.47	9.47	
C. kr. cekini	5.64	5.64	
Nemške marke	58.20	58.22 1/2	
4% državne srečke iz l. 1864	250 gld.	132 gld.	kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	174	
Ogerska zlata renta 4%	—	99	45
Ogerska papirna renta 5%	—	94	60
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	—	—	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	123	—
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	119	10	—
Kreditne srečke	100 gld.	181	50
Rudolfove srečke	10	20	50
Akcije anglo-avstr. banke	120	134	30
Tramway-društ. velj.	170 gld. a v.	225	50

Jeden ali dva dijaka

vsprejmeta se pod ugodnimi pogoji na hrano in stanovanje pri pošteni, v sredi mesta blizu šol stanujočej rodbini, kjer bi bil tudi glasovir na razpolaganje. — Natančneje se izve v prodajalnici gospe Ane Hofbauerjeve, Gledališke ulice št. 4. (707—1)

Nekaj čisto novega v dijetetiki

je naravna, veliko v sebi imajoča, z oblastveno koncesijo z umetno, svobodno ogljenčevo kislino nasičena, na novo v trgovino došla

Kostrevniška Rimska slatina pri Rogateci.

Srečno združenje prirode in umetnosti, neprekosljiva dijetetična pijača, kakeršne še dosedaj ni bilo,

rudniško-slatinska sodna voda, zdravjša, kakor tako imenovana v sifonih napolnjena, bolj se penča, nego druge nahajajoče se mineralne vode.

Dobiva se v vseh boljših lekarnah, prodajalnicah rudniških vod, pri trgovcih in direktno pri oskrbnistvu Rimske slatine, pošta Rogatec-Slatina (na Štajerskem). (305—19)

VIZITNICE

priloga

„Narodna Tiskarna“

po nizkej ceni.

Razpis mesta praktikanta.

Pri generalnem agentstvu v Gradci jedne avstrijske zavarovalne družbe se vsprejme mlad mož iz dobre rodbine, ki je prav dobro večš nemščine in slovenščine v besedi in pismu ter more pokazati dobra šolska spričevala. Šest mesecev za poskušnjo. Prošnje in prepisi spričeval pod „Assicuranz-Praktikant 1889“ poslati je v Gradec poste restante. (689—3)

Št. 1221.

(710—1)

Razpis službe gozdnega paznika.

Mestna občina Škofja Loka vsprejme v službo gozdnega paznika z letno plačo 180 gld. Prosilci, slovenskega jezika in pisave zmožni, naj svoje prošnje najdalje

do 1. oktobra 1889

podpisanemu uradu dološljejo.

Županstvo Škofja Loka,

dne 1. septembra 1889.

Valentin Sušnik,
župan.

Naznanilo.

Pri občini deželnega stolnega mesta Sarajevo v Bosni odda se

mesto konjača.

Plača 400 gld. na leto s postranskimi pristojbinami za lovljenje psov, odiranje in pokopavanje mrhovine itd.

Prošnje, katerim je pridejati spričevala o lepem vedenju, dokazila o dosedanjem delovanju, potem rojstni list in zdravniško spričevalo o telesnej krepkosti, imajo se do **30. septembra tekočega leta** doposlati magistratu deželnega stolnega mesta Sarajevo.

V Sarajevem, dne 28. avgusta 1889.

Župan:

(703—3)

Mustafa Fadil Pasić.

40 letni renommée!

Profesorji c. kr. klinike na Dunaji, profesor Drasche, profesor Schnitzler, pok. profesor Oppolzer, kakor tudi več drugih slovečih zdravnikov zapisujejo in priporočajo le pristno in svetovno slavno c. kr. dvornega zobozdravnika

Dr. POPP-a Anatherin ustno vodo

za vsakdanjo porabo, ker je boljša, nego vsaka druga zobna voda, kot preservativno sredstvo proti vsem zobnim in ustnim boleznim, priznana voda za grgranje pri kroničnih vratnih boleznih in neobhodno potrebna pri rabi mineralnih vod, katera, če se hkratu rabi z

Dr. POPP-a zobnim praškom ali zobno pasto, ohrani vedno zdrave in lepe zobe.

Pri neprestani rabi dr. Popp-ovih zobnih sredstev se prepreči in odstrani rast drobnih gliv, za katere je ustna votlina tako ugodna tla, katere se lotijo zob, da začne gniti.

Dr. Popp-a zobna plomba je najboljša, z njo si vsak sam lahko zamaši votle zobe. **Dr. Popp-a zeljiščeno milo** proti spuščanju vsake vrste in posebno priporočljivo za kopelji.

Cena: Anatherin ustna voda v dvojno povečanih steklenicah po 50 kr., gld. 1.— in gld. 1.40. — Anatherin zobna pasta v puščicah po gld. 1.22. — Aromatična zobna pasta à 35 kr. — Zobni prašek v škatljicah po 63 kr. — Zobna plomba v etuji gld. 1.—. — Zeljiščeno milo à 30 kr.

Pred kupovanjem ponarejene Anatherin ustne vode, ki je po analizi le iz kislin napravljene preparat, s katerim se zobje pregodaj uničijo, se izrecno svari. (615—51)

Dr. J. G. POPP, Wien, I., Bognergasse Nr. 2.

Dobiva se v Ljubljani pri lekarnih J. Swoboda, V. Mayr, U. pl. Trnkoczy, Ludovik Grečel, G. Piccoli, dalje pri trgovcih C. Karinger, Vaso Petričić, Edvard Mahr, Peter Lassnik, bratje Krisper; v Postojini: Fr. Baccarich, lekar; na Krškem: F. Bümches, lekar; R. Engelsberger, trgovina z galanterijskim blagom; v Idriji: J. Wario, lekar; v Kranju: K. Šavnik, lekar; Martin Pettau, trgovec; v Škofji Loki: C. Fabiani, lekar; v Kočevju: J. Braune, lekar; v Ajdovščini: M. Guglielmo, lekar; v Litiji: J. Beneš, lekar; v Metliki: Fr. Wacha, lekar; v Radovljici: A. Roblek, lekar; v Novem mestu: F. Haika, lekar; v Kamniku: J. Močnik, lekar; v Trebnjem: J. Ruprecht, lekar; v Črnomlju: J. Blažek, lekar; v Vipavi: A. Lebau, lekar.